

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1075/2021
14.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марије Алексић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К 3/21 од 20.04.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 405/21 од 13.07.2021.године, у седници већа одржаној дана 14.10.2021. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марије Алексић, па се **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Вишег суда у Крушевцу К 3/21 од 20.04.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 405/21 од 13.07.2021.године и предмет враћа Вишем суду у Крушевцу на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К 3/21 од 20.04.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика па је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године, коју ће издржати по правноснажности пресуде.

Према окривљеном је на основу чланова 87. и 246. став 7. Кривичног законика изречена мера безбедности одузимање предмета наведених у изреци пресуде, са којима ће се по правноснажности пресуде поступити по одредбама ЗИКС-а.

Истом пресудом окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка суду и ВЈТ у Крушевцу, о чијој ће висини суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 405/21 од 13.07.2021.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Марија Алексић због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је поднети захтев основан и укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да побијане пресуде преиначи и окривљеног, на основу члана 423. тачка 1) ЗКП, ослободи од оптужбе да је извршио предметно кривично дело.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марије Алексић, је основан.

Наводима захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног АА указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, истицањем да су побијане правноснажне пресуде засноване на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати и то на записнику о претресању стана и других просторија ПУ Крушевац, ПС Варварин ПУ 3621/19 од 24.09.2019. године, који је прибављен на незаконит начин, тј. уз повреду члана 156. став 7. ЗКП. Као разлог незаконитог прибављања наведеног записника, за који сматра да је требало да буде издвојен из списка предмета, бранилац окривљеног наводи да исти садржи формални недостатак јер није потписан од стране два пунолетна грађанина (већ само једног), као сведока, због чега се исти не може користити као доказ у кривичном поступку и на њему се не може заснивати осуђујућа пресуда.

Изнети наводи браниоца окривљеног у захтеву за заштиту законитости су по оцени Врховног касационог суда основани.

Одредба члана 84. став 1. ЗКП прописује да докази који су прибављени противно члану 16. став 1. ЗКП (незаконити докази) не могу бити коришћени у кривичном поступку и ти докази се издвајају из списка, чувају и уништавају на начин прописан одредбом става 2. истог члана.

Чланом 16. став 1. ЗКП, прописано је да се судске одлуке не могу заснивати на доказима који су, непосредно или посредно, сами по себи или према начину прибављања у супротности са Уставом, овим закоником, другим законом или општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима, осим у поступку који се води због прибављања таквих доказа.

Одредбом члана 156. став 7. ЗКП прописано је да претресању присуствују два пунолетна грађанина као сведоци који ће се пре почетка претресања упозорити да пазе на

ток претресања, као и да имају право да пре потписивања записника о претресању ставе своје приговоре на веродостојност садржине записника. Ако су испуњени услови из става 3. овог члана, претресање се може предузети и без присуства сведока.

Из списка произилази да је претрес стана извршен на основу члана 157. став 4. и члана 158. став 3. ЗКП и то у присуству само једног сведока, иако према цитираној одредби члана 156. став 7. ЗКП претресању стана морају да присуству два пунолетна грађанина као сведоци. Како у конкретном случају нису испуњени услови за евентуални претрес у присуству само једног сведока, или без сведока, прописани чланом 157. став 3. ЗКП - ако се претпоставља оружани отпор или друга врста насиља или ако се очигледно припрема или је отпочело уништавање трагова кривичног дела или предмета важних за поступак или је држалац стана и других просторија недоступан, Врховни касациони суд налази да је предметни записник о претресу стана и других просторија, незаконит доказ.

Поред тога, потврда о одузетим предметима и други докази проистекли из незаконитог доказа - записника о претресању стана од 24.09.2019. године, такође се сматрају незаконитим, што се у конкретном случају може применити и на одбрану окривљеног, на којој је према наводима другостепеног суда заснована осуђујућа пресуда, а коју је при томе суд прихватио само у делу у коме погодује наводима оптужног акта, из разлога што се према оцени Врховног касационог суда, окривљени у својој одбрани изјашњавао управо на околности тог доказа.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у којем се основано указује да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде, тако што је укинуо правноснажне пресуде Вишег суда у Крушевцу К 3/21 од 20.04.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 405/21 од 13.07.2021.године и списе предмета вратио Вишем суду у Крушевцу на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди, с тим да ће суд имати у виду примедбе изнете у овој пресуди и донети правилну и на закону засновану одлуку.

Остале наводе браниоца, изнете у захтеву за заштиту законитости, Врховни касациони суд није разматрао имајући у виду разлоге укидања побијаних пресуда.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић